

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2013 r. — FK przeciwko Komisji**(Sprawa T-248/13)**

(2014/C 9/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FK (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister, i J. Carey, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 14/2007 z dnia 10 stycznia 2007 r. zmieniającego po raz 74. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 6, s. 6) w zakresie, w jakim stosuje się ono do skarżącego, i decyzji Komisji z dnia 6 marca 2013 r. o utrzymaniu umieszczenia w wykazie;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie została podjęta niezwłocznie bądź w rozsądnym czasie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie dokonała sama w sposób użyteczny oceny, czy skarżący spełniał odpowiednie kryteria. W szczególności skarżący twierdzi, że Komisja: a) nie poszukiwała ani nie uzyskała dowodów stanowiących podstawę dla zarzutów; b) nie upewniła się, czy uzasadnienie jest zbieżne z uzasadnieniem przywołanym przez Komitet ds. Sankcji Organizacji Narodów Zjednoczonych i nie poszukiwała ani nie uzyskała wystarczających szczegółowych danych dotyczących zarzutów, tak aby umożliwić skarżącemu udzielenie odpowiedzi na nie w sposób skuteczny; c) nie dokonała oceny, czy którekolwiek z zarzutów opierają się na materiale uzyskanym w wyniku tortur; i d) nie poszukiwała ani nie uzyskała odpowiedniego materiału odciążającego.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie zastosowała poprawnego ciężaru i standardu dowodu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że przywołane przez Komisję uzasadnienie jest wadliwe prawnie, jako że a) żadne zarzuty nie są wsparte dowodami, wskutek czego

nie wykazano, by zarzuty miały mocne podstawy; b) niektóre zarzuty są niewystarczająco dokładne, by umożliwić skarżącemu skuteczne zakwestionowanie zarzutów; c) niektóre zarzuty mają charakter na tyle historyczny lub niejasny, że nie wiążą się racjonalnie z odpowiednimi kryteriami; i d) niektóre zarzuty są niespójne z materiałem odciążającym.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja nie przeprowadziła badania proporcjonalności poprzez wyważenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych w odniesieniu do rzeczywistego obecnego zagrożenia, które jakoby stanowi.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2013 r. — Panrico przeciwko OHIM — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)**(Sprawa T-534/13)**

(2014/C 9/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Panrico, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Pellisé Urquiza)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: HDN Development Corp. (Frankfort, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie R 623/2011-4, doręczonej stronie skarżącej w dniu 29 lipca 2013 r.; oraz
- unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 1 298 785 „KRISPY KREME DOUGHNUTS”;

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy „Krispy Kreme DOUGHNUTS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 25, 30 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 298 785

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: HDN Development Corp.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca